

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dn. 19. 11. 2007r.

RKT-61-32/07/AD

DECYZJA NR RKT- 57/2007

I. Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939),

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem podejmowania przez Zbigniewa P. oraz Dagmarę P., którzy wspólnie prowadzili działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej o nazwie P.H.U. „KOMPAN” s.c. Zbigniew P., Dagmara P. w Katowicach, ul. (...) bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

1. Uniemożliwianiu konsumentom skorzystania z prawa odstąpienia od umów sprzedaży zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa bez podawania przyczyn w terminie dziesięciu dni od ich zawarcia, co może prowadzić do naruszenia art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.), a poprzez to do naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
2. Niedopełnieniu określonego w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) obowiązku polegającego na informowaniu konsumentów na piśmie przed zawarciem umów poza lokalem przedsiębiorstwa o prawie odstąpienia od tych umów w terminie dziesięciu dni od ich zawarcia bez podawania przyczyn i wręczaniu konsumentom przed zawarciem z nimi umów poza lokalem przedsiębiorstwa wzorów oświadczeń o odstąpieniu od tych umów, poprzez co mogło dojść także do naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, co może być niezgodne z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające (sygn. akt RKT-61-85/06/AD), w toku którego ustalono, że istnieje podejrzenie stosowania przez Zbigniewa P. i Dagmarę P. (zwaną dalej także stronami), prowadzących wspólnie działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej praktyk naruszających zbiorowe interesy

konsumentów opisanych w sentencji tej decyzji. W tych okolicznościach konieczne stało się wszczęcie niniejszego postępowania, co uczyniono postanowieniem nr 1 z dnia 31. 07. 2007r. (dowód: karta nr 1). W piśmie z dnia 08. 10. 2007r. Dagmara P. i Zbigniew P. oświadczyli, że zakończyli prowadzenie działalności gospodarczej z dniem 31. 12. 2006r. (dowód: karta nr 96). Na dowód tego przesłano kopie decyzji o wykreśleniu ww. osób z ewidencji działalności gospodarczej (dowód: karty nr 101 – 102). W tych okolicznościach sprawy należy zakończyć niniejsze postępowanie.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Zbigniew P. prowadził działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Wójta Gminy Wyry pod numerem (...) (dowód: karta nr 63). Decyzją z dnia 19. 12. 2006r. został on z przedmiotowej ewidencji wykreślony z dniem 31. 12. 2006r. (dowód: karta nr 101).

Dagmara P. została wpisana do tej samej ewidencji pod numerem (...) (dowód: karta nr 62), a następnie wykreślona na mocy decyzji z dnia 19. 12. 2006r. z dniem 31. 12. 2006r. (dowód: karta nr 102).

Zbigniew P. i Dagmara P. prowadzili działalność gospodarczą wspólnie w formie spółki cywilnej o nazwie P.H.U. „KOMPAN” (dowód: karty nr 64 – 67, 100), w ramach której zawierali umowy z konsumentami (dowód: karty nr 11, 24, 31, 34, 58, 70 – 72).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego (zwanego dalej także kpa) stroną postępowania w postępowaniu administracyjnym jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23. 09. 2002r. (V SA 2721/2001) stwierdził, że *„Stroną - zgodnie z art. 28 k.p.a. - jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Interes prawny winien być konkretny i indywidualny, dający się zrealizować przez wydanie decyzji, czyli stroną postępowania administracyjnego może być tylko ta osoba, której interesu prawnego lub obowiązku wynikającego z prawa materialnego dotyczy dane postępowanie”*. Stosownie do art. 101 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stroną postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W rozważanym przypadku postępowanie w sprawie stosowania praktyk ww. rodzaju wszczęto przeciwko Zbigniewowi P. i Dagmarze P. W toku prowadzonych działań ustalono jednak, że osoby te, będące stronami, nie prowadzą działalności gospodarczej od dnia 01. 01. 2007r. Okoliczność ta nie była znana Prezesowi Urzędu w chwili wszczynania postępowania, wobec czego działania w trybie określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zostały podjęte.

W związku jednak z tym, że stronom niniejszego postępowania nie przysługuje status przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.), jak i art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie ciąży na nich obowiązki sformułowane w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny wskazane w sentencji decyzji. Stosownie do art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów można uznać wyłącznie działanie podmiotu będącego przedsiębiorcą. Z tego wynika, że o obowiązkach wynikających z ww. ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz

o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny względem konsumentów można rozstrzygać tylko w odniesieniu do przedsiębiorców. Stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy i nakaz zaniechania stosowania bezprawnej praktyki może być kierowany jedynie do przedsiębiorcy. Skoro niniejsze postępowanie nie dotyczy obowiązku, ani też interesu prawnego stron, jest ono bezprzedmiotowe. Stanowisko takie znajduje oparcie w orzecznictwie, bowiem w wyroku z dnia 13 sierpnia 2003r. (sygn. akt II SA/Kr 2361/2002) Naczelny Sąd Administracyjny – Wydział Zamiejscowy w Krakowie orzekł, że postępowanie należy umorzyć, gdy zachodzi bezprzedmiotowość sprawy. Jednocześnie wskazał on, że przez bezprzedmiotowość należy rozumieć brak przedmiotu postępowania, którym jest konkretne uprawnienie lub obowiązek indywidualnego podmiotu. W rozważanym przypadku nie występuje taki indywidualny obowiązek, a tym bardziej uprawnienie.

Na mocy art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny staje się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania lub może ona powstać w czasie jego trwania. Bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy w drodze postępowania administracyjnego. W niniejszym przypadku okoliczności powodujące konieczność umorzenia przedmiotowego postępowania, a więc fakt, że strony nie są przedsiębiorcami, wobec czego nie można w ich sprawie orzekać o stosowaniu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wskazanych w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów istniały już w chwili jego wszczęcia, jednakże dopiero w toku podjętych czynności Prezes Urzędu powziął wiadomość o ich istnieniu. Przywołane okoliczności uzasadniają umorzenie niniejszego postępowania. W wyroku z dnia 28. 06. 1995r. (sygnatura akt XVII Amr 24/95) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy orzekł, że uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania wydawanej na podstawie art. 105 § 1 kpa nie może zawierać treści dotyczących rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, czy też w inny sposób wyrażać stanowiska organu antymonopolowego w zakresie zasadności zarzutów sformułowanych we wszczęciu postępowania. Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do rozważenia w przedmiotowej decyzji dalszych kwestii związanych z tą sprawą.

Mając na względzie ww. okoliczności należało orzec, jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral